

Debreceni Ítéltábla

Bhar.III.206/2026/8.

A Debreceni Ítéltábla mint harmadfokú bíróság Debrecenben, a 2026. június 9. napján megtartott tanácsülésen meghozta a következő

v é g z é s t:

A pénzmosás büntette és más bűncselekmények miatt Terhelt1 és társa ellen indított büntetőügyben a Miskolci Törvényszék 2026. február 05. napján kihirdetett 3.Bf.229/2025/19. számú ítéletét helybenhagyja azzal, hogy a pénzmosás büntette törvényi megjelölése helyesen Btk. 399.§ (4) bekezdés a) pont, (5) bekezdés.

A harmadfokú bíróság végzése ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

[1] A Tiszaújvárosi Járásbíróság a 2025. február 24. napján kihirdetett 8.B.94/2024/36. számú ítéletében Terhelt1 I. r. vádlottat bűnösnek mondta ki felbújtóként elkövetett pénzmosás büntettében [A Büntető Törvénykönyvről szóló 2012. évi C. törvény (a továbbiakban: Btk.) 339.§ (4) bekezdés a) pont, (5) bekezdés], csalás büntettében [Btk.373.§ (1) bekezdés, (2) bekezdés b) pont bc) alpont, (3) bekezdés b) pont] és 58 rendbeli csalás vétségében [Btk.373.§ (1) bekezdés, (2) bekezdés b) pont, bc) alpont]. Ezért őt - halmazati büntetésül - 3 év 6 hónap szabadságvesztésre, valamint mellékbüntetésül 4 év közügyektől eltiltásra ítélte.

Megállapította, hogy a szabadságvesztés végrehajtási fokozata börtön, melyből a terhelt legkorábban a büntetés kétharmad részének kitöltését követő nap bocsátható feltételes szabadságra. Terhelt1 vádlottal szemben 539.450.-forint erejéig vagyonekpozást rendelt el.

[2] II.r. II. rendű vádlottat bűnösnek mondta ki pénzmosás büntettében [Btk.399.§ (4) bekezdés a) pont, (5) bekezdés]. Ezért őt 2 év szabadságvesztésre ítélte, melynek végrehajtását 3 évi próbaidőre felfüggesztette. Elrendelte a pártfogó felügyeletét a szabadságvesztés felfüggesztésének próbaidejére. Megállapította, hogy a kiszabott szabadságvesztést végrehajtása esetén börtönben kell végrehajtani, és a feltételes szabadságra bocsátás legkorábbi időpontja a büntetés kétharmad részének kitöltését követő nap. E vádlottal szemben is 539.450.-forint erejéig vagyonekpozást rendelt el.

[3] Kötelezte a vádlottakat, hogy az ítélet jogerőre emelkedést követő 15 napon belül fizessenek meg egyetemlegesen 7.000.- forintot sértett⁵⁹ magánfél részére, továbbá ezen kártérítéshez kapcsolódóan fizessenek meg egyetemlegesen 1.500.-forint eljárási illetéket.

Rendelkezett az eljárás során lefoglalt bűnjelekről.

Kötelezte továbbá Terhelt I. rendű vádlottat 60.065.-forint bűnügyi költség megfizetésére az állam javára.

[4] Az elsőfokú ítélet ellen Terhelt I. rendű vádlott jelentett be fellebbezést a kiszabott büntetés enyhítése végett.

[5] A bejelentett perorvoslatot elbírálva a másodfokú eljárásban a Miskolci Törvényszék 2026. február 05. napján kihirdetett 3.Bf.229/2025/19. számú ítéletében az elsőfokú bíróság ügydöntő határozatát részben megváltoztatta.

A vádlottat az ellene felbújtóként elkövetett pénzmosás büntette [Btk.339.§ (4) bekezdés a) pont, (5) bekezdés] miatt emelt vád alól felmentette.

A csalás büntetteként értékelt cselekményénél a felhívott jogszabályhelyek közül mellőzte a (2) bekezdés b) pontra utalást.

A vádlottal szemben kiszabott szabadságvesztés és közügyektől eltiltás tartamát 2 évre enyhítette, a szabadságvesztés tartamába beszámította a vádlott által a 2025. február 27. napjától 2025. február 28. napjáig előzetes fogvatartásban töltött időt. Egyebekben az elsőfokú ítéletet helybenhagyta.

[6] A másodfokú ítélet ellen a vádlott védője jelentett be fellebbezést a büntetés enyhítése érdekében. Írásban indokolta a bejelentett perorvoslatot, és azt fenntartva kérte a kiszabott szabadságvesztés büntetés és a közügyektől eltiltás tartamának jelentős mértékű enyhítését.

[7] A Debreceni Fellebbviteli Főügyészség átiratában a bejelentett jogorvoslatot alaptalannak találta. Álláspontja szerint az első- és másodfokú bíróság az eljárást – részben a vádlott távollétében – szabályosan folytatta le, nem került sor olyan szabálysértésre, amely a másodfokú ítélet érdemi felülbírálatát kizárná. A másodfokú bíróság által helyesen kiegészített ítéleti tényállásból a vádlott csalásokban való bűnössége okszerűen következik, a cselekmények pontosított minősítése az anyagi jogszabályoknak megfelel. A büntetés kiszabásánál irányadó bűnösségi körülmények teljeskörű feltárásának és megfelelő értékelésének eredményeképpen a törvényszék a vádlottal szemben a büntetési tétel középértéke alatt maradó tartamú büntetést szabott ki, melynek enyhítésére nincs indok. A vádlott nagyszámú halmazatot képező és országos lefedettségű cselekménysorozatára, a folyamatban lévő büntetőeljárás hatálya alatti elkövetésekre és az internetes csalások nyugtalanító gyakoriságára figyelemmel további méltányosság gyakorlására nem látott lehetőséget, ezért a másodfokú ítélet helybenhagyására tett indítványt.

[8] A harmadfokú bíróság a másodfellebbezéseket a büntetőeljárásról szóló 2017. évi XC. törvény (a továbbiakban: Be.) 620. § (1) bekezdése értelmében, a Be. 621. § (2) bekezdése alapján tanácsulésen bírálta el.

[9] A védő perorvoslata nem alapos.

[10] A harmadfokon eljáró ítéltáblának elsőként abban kellett állást foglalnia, hogy megnyílt-e a harmadfokú felülbírálat lehetősége vagy sem. A Be. 615. § (1) bekezdése az első- és másodfokú bíróság ellentétes döntését kívánja meg a joghatályos másodperorvoslathoz. E törvényi szakasz (2) bekezdése b) pontja szerint ellentétes a döntés, ha a másodfokú bíróság az elsőfokon elítélt vádlottat felmentette. Az adott esetben ez a perjogi helyzet.

[11] A Be. 615. § (3) bekezdése szerint a fellebbezés az ellentétes döntést, illetve kizárólag a másodfokú bíróság ítéletének azon rendelkezését vagy részét sérelmezheti, amelyet az elsőfokú bíróság ítéletének az ellentétes döntéssel összefüggő felülbírálata eredményezett. A Be. 615. § (5) bekezdésére figyelemmel a másodfokú ítéletnek a (3) bekezdésben meghatározottakon kívüli rendelkezése, illetve része ellen nincs helye fellebbezésnek.

[12] A harmadfokú bíróság a Be. 618. § (1) bekezdés a) pont ab) alpontja alapján felülbírálta a másodfokú bíróság ítéletének azon rendelkezését, amelyet az elsőfokú bíróság ítéletének az ellentétes döntésével összefüggő felülbírálata eredményezett, valamint a b) pont értelmében az elsőfokú és másodfokú eljárást arra tekintet nélkül, hogy ki és milyen okból fellebbezett. Emellett a Be. 618. § (2) bekezdése alapján hivatalból revízió alá estek az egyszerűsített felülvizsgálat tárgyát képező rendelkezések.

[13] Bár a védő fellebbezése kizárólag a másodfokú bíróság által kiszabott büntetést érintette, a Be. 750. § (7) bekezdésének b) pontja és (8) bekezdése értelmében teljeskörű felülbírálatnak lenne helye, de a 618. § (4) bekezdése alapján nem bírálható felül a másodfokú ítéletnek az a felmentő rendelkezése, amely ellen nem fellebbeztek.

[14] Az ítéltábla a felülbírálat során a hivatalból elvégzett vizsgálat alapján abszolút (feltétlen) eljárási szabálysértést [Be. 608. § (1) bekezdés] és egyéb, a Be. 607.§ (1) bekezdésben, valamint a Be. 608. § (1) bekezdésében fel nem sorolt és a harmadfokú eljárásban nem orvosolható olyan eljárási szabálysértést sem észlelt, ami lényeges hatással volt az eljárás folytatására, a csalási cselekmények tekintetében bűnösség megállapítására, a bűncselekmények minősítésére, a büntetés kiszabására, illetve az intézkedés alkalmazására [Be. 609. § (1) bekezdés], és amely eljárási szabálysértés feltétlenül az első- és másodfokú ítélet hatályon kívül helyezését eredményezte volna, ezáltal a büntető ügy érdemi elbírálását kizárná.

[15] A Be. 619. § (1) bekezdése értelmében a másodfokú bíróság által alapul vett tényállás alapján kell elvégezni

- a Be. 618. § (1) bekezdés a) pont ab) alpontja szerint a 615. § (3) bekezdés b) pontját figyelembe véve az ellentétes döntéssel összefüggő rendelkezés kapcsán a büntetéskiszabás; és
- a Be. 618. § (2) bekezdése szerint az egyszerűsített felülvizsgálat tárgyát képező kérdések felülbírálatát.

[16] A harmadfokú bíróság megállapította, hogy a pénzmosási cselekmény tekintetében az első- és a másodfokú ítéletben is tévesen került feltüntetésre a bűncselekmény törvényhelye, melyet ezért helyesbített.

[17] Az ellentétes döntést nem jelentő ítéleti rendelkezések fellebbezéssel nem voltak támadhatók, de a Be. 618. § (3) bekezdésének a) pontja alapján vizsgálni kellett, hogy nincs-e helye a vádlott felmentésének vagy az eljárás megszüntetésének a csalási cselekmények kapcsán. A harmadfokú bíróság ezek vonatkozásában büntethetőségi akadályt nem észlelt, emellett rögzíthető, hogy a bűncselekmények minősítése is törvényes. A másodfokú bíróság (és egyben az elsőfokú bíróság) ítélete e részben a törvényi rendelkezéseknek megfelel.

[18] A büntetés kiszabása során irányadó bűnösségi körülményeket a másodfokú bíróság helyesen rögzítette, kiegészítve az elsőfokú bíróság e körben tett megállapításait is.

[19] A törvényszék a vádlottal szemben tetтарыыыы, a büntetési céloknak megfelelő büntetést szabott ki. Az általa az elsőfokon kiszabott büntetés enyhítésével megállapított tartamú szabadságvesztés igen méltányos, a bűncselekmények tárgyára, az azzal érintett sértettek számára és a hosszú elkövetési időre, az internetes csalások nyugtalanító

gyakoriságára, továbbá arra tekintettel, hogy a vádlott a bűncselekményeket részben a vele szemben folyamatban lévő büntetőeljárás hatálya alatt követte el, a büntetések további enyhítése nem jöhetett szóba, ezért az erre irányuló védelmi jogorvoslat nem vezethetett eredményre.

[20] A másodfokú bíróság helytállóan, a szabadságvesztéshez igazodó tartamban, a törvényi rendelkezéseknek megfelelően határozta meg a vádlottal szemben a mellékbüntetés tartamát.

[21] A másodfokú bíróság ítéletének egyéb, így az előzetes fogvatartásban töltött időnek a szabadságvesztés tartamába történő beszámításával, valamint a bűnügyi költség viselésével kapcsolatos rendelkezései is törvényesek, azok megváltoztatására nem volt szükség.

[22] Ekként az ítéltábla a másodfellebbezést elbírálva a Miskolci Törvényszék ítéletét a Be. 623. §-a alapján a fellebbezés alaptalansága miatt helybenhagyta.

Debrecen, 2026. június 9.

Dr. Gömöri Olivér s.k. a tanács elnöke, előadó bíró, Dr. Mocsáry Eszter s.k. bíró, Dr. Deák Judit s.k. bíró

Záradék: A Miskolci Törvényszék 3.Bf.229/2025/19. számú ítélete a Debreceni Ítéltábla jelen végzése által a mai napon jogerőre emelkedett.

Debrecen, 2026. június 9.

Dr. Gömöri Olivér s.k.
a tanács elnöke